

Дневникъ 73.

(стенографический)

Засѣданіе на 21 Юний 1883 год., отворено въ 2 часа слѣдъ пладнѣ, подѣ прѣдсѣдательството на г-на Д-ръ Янкулова.

Присѣдствующи членове 9, отсѣдствующъ съ отпускъ Свящ. Тилевъ.

Прѣдсѣд.: Г-нъ Гешевъ има да повдигне единъ прѣдварителенъ въпросъ.

Ив. Ст. Гешевъ: Въпросътъ е, че ще моля Почит. Комитетъ да ми разрѣши единъ отпускъ отъ 30 дни, понеже имамъ нужда отъ такъвъ за поправленіе на здравіето ми.

Д-ръ Странски: Въ правилника на Пост. Комитетъ ся опрѣдѣля максимумътъ на отпуска, съ който може да се ползува всѣки членъ на Комитета, вънъ отъ случай на болѣсть. Ако г-нъ Гешевъ е боленъ, то може да му се даде исканий отпускъ.

Прѣдсѣд.: Спорѣдъ правилника 50 дни може да бѣде отпускътъ, но да ли г-нъ Гешевъ не е отсѣдствувалъ толкова дни. Трѣбва да се видятъ протоколитѣ.

Ив. Ст. Гешевъ: Въ всѣки случай азъ ще замина идущий четвъртъкъ и моля Пост. Комитетъ да ми приеме просбата. Ако пъкъ комитетътъ си даде общъ отпускъ, тогава ще искамъ за 3—4 дни, до началото на общия.

Ив. Вазовъ: Азъ бихъ казалъ г-нъ Гешевъ да почака до 25 того, до тогава ще се рѣши и за общия отпускъ.

Д-ръ Странски: Азъ ся произнасямъ противъ всѣки общъ отпускъ на Комитета. Желая да се подложи въпросътъ на разискване.

К. Калчевъ: Нѣма и нужда да ся разисква тоя въпросъ защото има и причини за общъ отпускъ. Ако сега г-нъ Гешевъ вземе отпускъ до два три дена ще вземемъ още 3—4 и тогава асли не може да засѣдава Комитета, като не ще има пълненъ съставъ. А да се не дава никакъвъ отпускъ не може, понеже спорѣдъ правилника всѣки има право да се ползува съ такъвъ.

Т. Кесяковъ: Другитѣ канцелярии не можатъ да се закриятъ съвършенно, а спорѣдъ закона всѣки чиновникъ може да се ползува съ отпускъ, но пакъ оставя свой замѣстникъ. По тоя начина правителственитѣ работи си слѣдватъ. Така щото ако правителството работи, ние не можемъ да прѣстанемъ, понеже ся явяватъ въпроси дневни, които трѣбва да разрѣшаваме, за да улѣсняваме правителството. За това и азъ съмъ противъ общия отпускъ.

К. Калчевъ: Напротивъ ние сме едно законодателно учрѣждение избрано изъ срѣдата на Обл. Събрание. Последното за да прѣстане до 10, 15 дни отъ дѣйствиата си никой не може, нито правителството, да го кори. То само има правствено задѣлжение да върши работата си. Така сжщо е и съ Пост. Комитетъ. Ако той си даде отпущъ не може правителството да му каже, защо. Той е отговоренъ само прѣдъ Обл. Събрание както казахъ по поѣди, че отъ часния отпущъ на 4, 5 души, Пост. Комитетъ не може да засѣдава, а сжщо като знаемъ че и миналитѣ години си е давалъ такъвъ отпущъ, азъ прѣдлагамъ да се разрѣши и тая годишенъ общъ отпущъ.

Ив. Ст. Гешевъ: Азъ напълно съмъ съгласенъ съ възгледоветѣ на г-на Калчева, че всѣка година Пост. Комитетъ си е давалъ общъ отпущъ по срѣдъ горѣщинитѣ, та защо и сега да не стане тъй. Въ тия горѣщини не може да се продължава, па освѣнъ това мнозина ще вземемъ частенъ отпущъ, та и тъй Пост. Комитетъ не ще има достатъченъ съставъ за да продължава засѣданията си. Освѣнъ това прѣзъ тия горѣщини естествено се явява едно бездѣлие въ човѣцитѣ, което само по себѣ се е институтирало. Сжщото е и съ насъ.

Д. Юрковъ: Азъ не мисля, че сме задѣлжени прѣдъ правит. непрерывно да работимъ, или че нѣмаме възможность безъ негово позволение да си дадемъ отпущъ за нѣкое врѣме, не. Пост. Комитетъ е задѣлженъ да дава отвѣтъ само прѣдъ Областното Събрание, а не и прѣдъ правителството. Обаче да си дадемъ общъ отпущъ азъ не намирамъ за умѣстно. Като казвамъ това не мисля, че може нѣколко души да взематъ отпущъ, че пакъ не може да засѣдава Пост. Комитетъ напотивъ, ако взематъ 6 души отпущъ, пакъ остава 7 и Комитета може да продължава. Отъ практическа точка зрѣние казвамъ, не трѣбва да си даваме общъ отпущъ, а частно на всѣки членъ, който поиска.

Прѣдсѣд.: Г-нъ Гешевъ иска за себѣ си отпущъ и то е сега въпросътъ. Ако има за общъ послѣ ще говоримъ.

Д-ръ Странски: Върху настоящия отпущъ ще говорѣ. Нѣма да се противя за отпуща на г-нъ Гешева. Ако той стои въ условията показани отъ правилника. Трѣбва да се види освѣнъ това колко дни е отсѣтствувалъ до сега—не желая да противорѣчимъ съ правилника.

Прѣдсѣд.: Тогава ще моля да се отложи тоя въпросъ при свършването на днев. рѣдъ, за да се провѣри до тогава въ протоколитѣ за отсѣтственнитѣ дни на г-нъ Гешева (Приема се).

Има три прошения отъ Желаетъ ли Пост. Ком. да се прочете? (Желаетъ. Г-нъ Стамбуловъ чете).

Д-ръ Странски: Да се проводятъ на г-на Дир. на Вжтрѣшнитѣ дѣла да ги вземе въ серьезно внимание при съставянито правилника за административното раздѣление на Областѣта. (Приема се).

Прѣдсѣд.: Последната часть на прѣдложението да се отпущне понеже се подразумява и тъй.

Съобщение № съ рапортъ на комиссията по изслѣдването економическото положение на населението въ Сопотъ, Карлово и Калоферъ.

К. Калчевъ: Азъ предлагамъ да се проводи тая работа на комиссията по Общитѣ Сгради и Търговията, да се занимае съ него, защото може да се намѣри за необходимо да прѣпоръчи нѣкои мѣрки.

Прѣдсѣд.: И азъ съмъ на това мнѣние. (Приема се).

Съобщение отъ Дир. на Милицията и Жандармерията по прошеніето отъ Риза Сарачъ.

Д-ръ Странски: Азъ желая да се занимаемъ съ тоя въпросъ. Азъ не знаа до дѣ е дошелъ тоя въпросъ, но срѣщнахъ въ единъ мѣстенъ вѣстникъ за него и констатиралъ на коя степенъ се е спрѣлъ. Ако Бертранъ има контрактъ и се свършва срокътъ да се извади отъ служба и свършена работа.

К. Калчевъ: До колкото знаа Пост. Ком. не е подвърдявалъ контрактътъ съ тогова. Ще спомена, че въ нашата областъ се разиграватъ единъ видъ комедий. Просителътъ е турчинъ и мѣстенъ жителъ, казва че ще положи конкурсъ съ Бертрана за да замени тая служба и съ по евтина плата. Ние писахми 1, 2, писма и не ни се даде отговоръ, 3-й пакъ писахми и ето що ни отговарятъ. Дир. на Милицията се крие задъ Н. С. Глав. Упр., като че той ще стане да се застъпва за единъ сѣдларъ.

Д-ръ Странски: Значи като нѣма контрактъ да се отчисли и нищо повече.

Т. Кесяковъ: Тукъ нѣма никакъ мѣсто да мѣсимъ Глав. Управителъ. Напредъ ни се напомни, че той го държалъ нарочно защото Бертранъ му глѣдалъ коньетѣ: но азъ мисля ако Главний Управителъ има конье, той може да си го държи за тѣхъ особено. А касателно службата му за сѣдларъ въ Щаба Риза Дервишовъ иска да издържи конкурсъ и нѣма друго освѣнъ поскоро да се изпълни желанието му. На послѣдния ако издържи добръ конкурсъ не може да се откажи службата, понеже е туземецъ и трѣба да се предпочита отъ иностранцитѣ съгласно О. У. Ако пакъ Глав. Управителъ има нужда отъ Бертрана за да му глѣда коньетѣ, той може да го задържи за такъвъ или да си хване другъ — вече това е негова работа.

К. Калчевъ: Азъ подкрепямъ предложението на Г-на Странски не че е ангажирано достоинството на Пост. Ком., но че съгласно съ закона ако постъпни тѣй. Ако единъ иностранецъ има служба безъ контрактъ може да се замѣсти съ туземецъ, толко повече като тѣй е по способенъ.

Ив. Ст. Гешовъ: И азъ подкрепямъ предложението на г-на Странски, Бертранъ е чужденецъ преди всичко и като не способенъ въвира се тамъ самъ и глѣда коньетѣ за да добие le bonne grasse на голѣми лица за да се удържи на службата си. Тукъ се пакъ явява мѣстенъ човекъ, който ще служи за по малка плата и е по способенъ, та слѣдователно не може освенъ да приемамъ туземецътъ, който споредъ О. У. се предпочита.

Прѣдсѣд.: Има предложение отъ Г-на Странски да се пише што *ако Бертранъ нѣма контрактъ или е истекълъ срокътъ му да се отчисли и настани на мѣстото му туземецътъ*. (приема се)

Д-ръ Странски: Това да се пише на Г-на Глав. Управителъ, а не на Директора на Милицията. При това да се цитира и чл. отъ О. У.

Прошение отъ Брада

Д-ръ Странски: Азъ ми се струва че рѣшението на тоя въпросъ е лесенъ. Правителството не е лошо да се съгласи съ искания отпускъ предъ видъ на работитѣ които трѣба да се вършатъ. И ние да отидемъ противъ съображенията на правителството не можемъ. Отъ друга страна причинитѣ по които Брада иска отпускъ за 3 мѣсеци не може да се взематъ въ внимание, понеже медицинското му свидѣтелство което прѣдставя не е проверено отъ Дирекцията. Спорѣдъ прошеніето му излиза, че ако не му се даде тоя отпускъ да му се приеме оставката, въ такъвъ случай азъ бихъ се съгласилъ на послѣдното.

К. Калчевъ: Отъ Дирекцията не му се приема и оставката. Ние пакъ да се занимаваме съ тоя въпросъ, не е наша работа. Нашата задача да приемами или не контрактитѣ, понататѣкъ остава да се распорѣжда Дирекцията. Сега което можемъ да кажемъ е, че ако контрактътъ дава право на Брада за отпускъ да му се даде.

Т. Кесяковъ: Слѣдъ като има такива занаятия и вземаното рѣшение на правителството по тоя административенъ въпросъ и ние нѣма защо да се занимаваме. Просто да се каже че то е работа на неговия шефъ, Пост. Ком. не може да се произнесе тъй или иначе.

К. Калчевъ: Пост. Ком. потвърждава контрактитѣ, послѣдната речъ върху тѣхъ има той. Той сжщо контролира изпълнението имъ. Ако нѣкой се оплаква за пѣщо на основание на контракта си, има право да апелира на Пост. Ком. въ случай, че не се удовлетвори отъ шефа си. Отъ тая точка на зрѣние да кажемъ въ случая, че ако въ контракта се говори за отпускъ да му се позволи.

Д-ръ Странски: Положението на въпроса се прѣставя предъ насъ доста ясно. Брада искалъ отъ правителството отпускъ не му позволило, давалъ си оставката — не му се приема. Най-послѣ човѣкътъ ако страда отъ болѣсть на нежелание да работи, защо да го принуждаваме непременно да работи? да се каже да ся прѣгледва контрактътъ значи да нѣмами довѣрие къмъ него. Въ контракта даже не ся туря подобно условие. Просто да му се приеме оставката като не желае да служи. А да ли не трѣбва да го отпуштами като добъръ чиновникъ, то нѣма нужда да рѣшаваме.

Д. Юруковъ: Истина тоя въпросъ зависи отъ администрацията, но да се намѣсимъ и ние имами малко право. Азъ имахъ случай да се срѣщна съ Брада и го забѣлѣжихъ, че ще има нужда отъ отпускъ. Той искалъ отпускъ отъ Дир., но не му се позволилъ. Вслѣдствие на това, той като ималъ нужда отъ поправка на здравіето си искалъ да си даде оставката. Азъ мисля най-добрѣ е въ случая да постѣпимъ по миренъ начинъ, чрѣзъ самата Дирекция. Ако тя види, че по-вече е наклоненъ да му се вземе оставката тогава добрѣ. Той ми каза асли, че на 1-ий Августъ ще трѣгне, та приема му се или не прѣдложението, само работата е, че той иска да се отгѣгли по единъ не позволителенъ начинъ.

К. Калчевъ: Когато единъ чиновникъ си дава оставката Пост. Комитетъ може да я приеме за да се въползува отъ случая, ако тоя чиновникъ стои по доле отъ оня или другъ нѣкого. Въ всеки случай обаче Пост. Ком. да постѣпнѣи тѣи както се прѣдлага, незная до колко ще бжде добрѣ. Просто, споредъ мене, да се каже, че ако контрактътъ му позволява за отпускъ да му се даде. За оставка даже и да не се поменува.

Д-ръ Странски: Азъ сподѣлямъ мнѣнието на г. Калчева, че Брада може да стои по-високо отъ нѣкои други. Обаче и да бжде по-способенъ не е чудно да се отказва отъ службата си; отъ самото му прошение се разумѣва че той не иска да работи въ такъвъ случай да вземемъ да го насилваме, нѣма си смисълъ. Че оня билъ по-способенъ или не, както и другий, въпросътъ е другъ. Нѣма да ги правимъ, ако задържимъ и тогова. Ползата за насъ е все една. Азъ пакъ предлагамъ да се каже тъй: *Пост. Комитетъ ката взема предъ видъ рѣшението на правителството съ което отказва да даде отпускъ на г-на Брада. Като взема предъ видъ, че медицинското свидѣтелство на сжия Брада, което свидѣтелствува за разстрасното му здравие, не е удостоверено отъ Дирекцията, не е противъ приемането на оставката му.*

Прѣдсѣд.: Предложенето на г. Странски полагамъ на гласуване. (Пала). Предложението на г. Калчева — което е: *ако контрастътъ на г. Брада позволява за отпускъ Пост. Комитетъ не е противенъ да му се разрѣши.*

Д-ръ Странски: Ако имаме за това поменато въ контракта можеше ли Дир. да не му позволи?

Юруковъ: Азъ бихъ казалъ тоя въпросъ да се отложи до сжботата, за да се взематъ нѣкои свѣдѣния отъ Дир. Азъ ще отида при Директора за това.

Т. Кесяковъ: И това е излишно. Може да се прати самото прошение на Дирек. за потрѣбно распорѣждане.

К. Калчевъ: Тогава добръ е да се проводи прошения на Дирек. съ порѣчка да си даде мнѣнието относително искания отпускъ, че тогава да се произнесемъ. (Приема се).

Прѣдсѣд.: Пристъпямъ на дн. редъ, който е продължение разглѣждането на проекта за наказателното сждопроизводство.

Чл. 170. Прѣдмѣтитѣ, които сж били отнети отъ пострадавший, слѣдъ свършването на сждопроизводството трѣбува по длѣжност да се върнатъ на притежателятъ имъ. Ако таквизито прѣдмѣти не сж нуждни като доказателствени срдѣства, тий могатъ да се прѣдадѣтъ на притежателятъ, когато той ги поиска, и въ врѣме още и на изслѣдуванието.

Т. Кесяковъ: Тукъ повторението на „заповѣдь“ да се заличатъ. (Приема се).

V. Заповѣдь за явявание, заповѣдь за довождане, заповѣдь за задържане, за запиране и за испитвание на набѣдений.

Чл. 171. Споредъ съдържанието на реквизицията отъ прокурорътъ до сждебний изслѣдуватель, за да започне сждебно изслѣдувание, набедений ще се призове да се яви или ще се доведе или пакъ, ако е нужно, ще се запре.

Чл. 172. Призованието става, като се връчи на набедений адресувана до него запечатана писменна заповѣдь да се яви, подписана отъ сждебний изслѣдуватель. Въ тая заповѣдь трѣбува да има забѣлѣжка, че призованный ще бжде доведенъ принудително, ако се не яви въ онрѣдѣленото врѣме на означеното мѣсто.

Д-ръ Странски: Тукъ стои „връчва“ се на набедения адресувана до него *запечатана писменна заповѣдь* — ще се запечати просто призовката за да се яви предъ сжда и да се защитава — за това се вика.

Д. Юруковъ: Като се вика набѣденъ отъ сѣдебния изслѣдователъ трѣба да се яви.

Т. Кесяковъ: Има случаи, въ които може да се каже защо се вика набѣденъ, но има и такива случаи въ които причината за викането се крие за да не би да побѣгне като узнае набѣденъ, че се открило нѣщо противъ него.

Д. Стамбуловъ: Обикновено на гражданската страна случайтъ се явява; сѣщото е и съ обвиняемата, ако случаятъ е за маловажна работа. Но когато дѣлото е сериозно и се изисква щото набѣденъ да не вземе нѣкои прѣдварителни мѣрки да избѣгне или да скрие нѣщо което би доказало вината му, въ такъвъ случай не му се явява причината за викането. (Приема се чл.).

Чл. 173. Ако набѣденъ не се яви, безъ да покаже удовлетворително изпълнение, тогавъ сѣдебния изслѣдователъ издава писменна заповѣдъ за довождане и наредба да се изпълни тая заповѣдъ.

Чл. 174. Прокурорътъ може да поиска отъ сѣдебния изслѣдователъ да издаде веднага заповѣдъ за довождане на набѣденъ безъ прѣдварително призование въ слѣдующитѣ случаи:

1 о. Когато набѣденъ е заваренъ въ извършване на наказателното дѣяние, или ако непосредствено слѣдъ извършването на това дѣяние е билъ прѣслѣдванъ отъ полицията, или е посоченъ отъ общото мнѣние, че той е извършилъ наказателното дѣяние.

2 о. Когато набѣденъ се е готвилъ да бѣга, или ако има важни причини за страхуване, че той ще побѣгне.

3-о. Когато има мѣсто да се очаква, че набѣденъ дѣйствително ще извърши нѣкое наказателно дѣяние, което до тогава напълно не билъ извършилъ, или което набѣденъ само се е билъ опиталъ да извърши, или когато отъ заканаването и заплашването му има опасностъ.

4-о когато е доказано, че набѣденъ е употребявалъ своето влияние върху другитѣ сънабѣдени, върху свидѣлитѣ или вѣщитѣ людие съ намѣрение да побърка изслѣдването, или ако самъ той ся е опиталъ да онищожи или да отмахне останалитѣ отъ наказателното дѣяние дири и знакове.

Д. Стамбуловъ: Тукъ дѣто се казва за „общото мнѣние“ иде малко смѣшно.

Д. Странский: Така е правѣдено — може да остане.

Д. Стамбуловъ: Отъ практика зная, че ако остане това въ нашия законъ, злѣ ще сторитѣ. Да се изрази „общото мнѣние“ съ други думи бихъ приелъ, но тъй . . . Много пѣти тайнитѣ агенти ще чуватъ че нѣкои си говорятъ нѣщо за двѣ лица и безъ да знаятъ истиността ще ги улавятъ и закиратъ.

К. Калчевъ: Въ Европа „общото мнѣние“ се взема за основа повѣче нѣщо. Въ случай че се печататъ нѣкои писма нападателни безъ да означаватъ авторитѣтъ и мѣстото тогава може да се взема за основа „общото мнѣние“ но да се мисли тогава и за случаитѣ показаний въ проекта, незная до колко е приемливо.

Д. Юруковъ: Тукъ се разбира най вече заварени прѣстѣпления. Удари се единъ човекъ въ улицата и се говори че едикои го удари, туй е „общото мнѣние“ (по френски)

Прѣдсѣд.: Не е Общо мнѣние е то и тъй може да се каже. При туй азъ прѣдлагамъ една поправка въ редакцията на 3 алинея. Казва се „Когато има мѣсто да се очаква“ — това е чистъ галицизъмъ. прѣдлагамъ да стане „когато може да се очеква“ (Приема се). Колкото за „общото мнѣние“, да се каже „общата мѣлва“.

Дръ. Старанский: „Публично мѣwienie“ да се каже много по ясно излиза.

Прѣдсѣд.: Завчера стана убийство въ Карловско и се говореше че убийца та билъ нѣкой ополченецъ заедно съ нѣкой други лица. Това е едно *общо мѣwienie*.

Дръ. Странски: Азъ желая да предпазимъ нѣкои случаи. Когато нѣкой съобщи за нѣщо по *обща мѣлва*, трѣба да знае нѣколко лица които говорили за това, че въ случай на нужда да може да узнае кои са говорили. А тѣ отъ дѣ научили другъ е въпросъ. Ако не знае такива лица тогава не може да се вземе за основно съобщението му.

Прѣдсѣд.: Приема ли се да се каже „общата мѣлва“? (Приема се).

Чл. 175. Освѣнъ тия, остава се на благоусмотрѣнието на прокурорътъ да покани сждебний изслѣдватель да издаде даже заповѣдь за довождане, ако и да не съществува нѣкой отъ случаитѣ приведени въ горний членъ, нъ това бива само тогавъ, когато се касае за злодѣяние и когато има силно подозрѣние върху набѣдений, на че той го е извършилъ.

Дръ. Странски: „Когато има само подозрѣние“ не може да се приеме. По добръ да се каже: „когато има силно *що годѣ доказано* подозрѣние“.

Прѣдсѣд.: Тукъ „изслѣдовательтъ“ да издаде *даже* заповѣдь“, това „даже“ да се заличи и се прибави по доле, именно преди „ако и не съществува нѣкой отъ случаитѣ“. (Приема се).

Д. Юруковъ: Съ „подозрѣние“ и „доказано“ иде една съвмѣстимостъ.

Т. Кесяковъ: „Силно подозрѣние“ значи има фактъ, но слабъ.

Дръ. Странски: Тогавъ да се изясни като се каже „слабъ фактъ“.

Д. Юруковъ: За да се докаже нѣщо, трѣба да съществува страна, трѣба поне да има свидѣтели. На прокурора който и както ще му доказва. Ако пакъ нѣмами довѣрие въ прокуроритѣ, то друго,

Т. Кесяковъ: Азъ предлагамъ да се каже „силно подозрѣние, но *що-годѣ* доказано“.

Д. Юруковъ: Все е сжщето.

Прѣдсѣдат.: Има предложение отъ Д-ра Странски да се каже „силно *що годѣ* доказано подозрѣние“. (Пада). (Приема се членътъ).

Чл. 176. Въ случаитѣ показани въ чл. 174 и 175, сждебний изслѣдватель заедно съ заповѣдта за довождане приготвява и заповѣдь за запиране на набѣдений. Последнята заповѣдь трѣбува да описва вѣрно набѣдений и наказателното дѣяние, за което се запира, да посочва членътъ на законътъ, който прѣд-вижда прѣстѣпното дѣяние, и да означава причината на неговото запиране. Заповѣдта за запиране трѣбува да се вржи на набѣдений веднага или ако това е невъзможно, най-късно въ 24 часа отъ запирането му.

Чл. 177. Когато нѣкой е заваренъ при извършване на самото престѣпление или непосредственно гоненъ, всѣкой гражданинъ има право да го хване, а полицията и служителитѣ на общата безопасностъ и тѣхнитѣ изпълнителни органи сѣ длѣжни врѣменно да го задържатъ.

Чл. 178. По такъвъ начинъ врѣменно задържаний трѣбува незабавно да се заведе при околийски сѣдникъ на оная околия, въ която е билъ задържанъ. Околийскій сѣдникъ испитва веднага доведения и, ако работата е отъ компетентността на Окржжитѣ Углавни Сѣдилища, нарѣжда да се заведе той най-късно въ 24 часа при окржжний прокуроръ. Ако прокурорътъ не счита запиранieto за умѣстно или ако причинитѣ за това запиране сѣ вече отпаднали, той нарѣжда този часъ да се освободи доведения предъ него. Въ противенъ случай, слѣдъ като се доведе врѣменно задържаний, прокурорътъ призовава сѣдебний изслѣдователъ да издаде най-късно въ 24 часа заповѣдь за запиране.

Чл. 179. На основание на чл. 177 задържаний може да се заведе право при окржжний прокуроръ, ако е билъ задържанъ въ мѣстото гдѣто прокурорътъ живѣе, или ако е билъ задържанъ въ мѣсто което е по-близо до сѣдалището на прокурорътъ отъ колкото до сѣдалището на най-блискій околийскій сѣдникъ.

Чл. 180. Всѣкой, който е доведенъ по заповѣдь на сѣдебний изслѣдователъ или който е билъ задрѣнъ на основание на заповѣдь за запиране, трѣбва да се испита отъ изслѣдователътъ въ 24 часа, или най-късно въ разстояние на три дни отъ запиранieto му. Въ случай на невъзможностъ да извърши испитването въ 24 часа причината на закъснѣването трѣбува да се забѣлѣжи въ протоколътъ. А въ показанийтъ отъ чл. 173 случай доведеното лице трѣбува безъ изключение сѣщия денъ да се испита. Подиръ това испитване сѣдебний изслѣдователъ е длѣженъ безотлагателно и по най-краткий пътъ да се споразумѣе съ прокурорътъ и да постанови: да ли трѣбува набѣдений да се пусне пакъ на свобода, или да се тури въ редовенъ прѣдварителенъ затворъ.

Чл. 181. Ако върху това не се постигне споразумѣние между сѣдебний изслѣдователъ и прокурорътъ, то сѣдебний изслѣдователъ постановява самостоятелно, и постановлението се прилага при книжата.

Чл. 182. Редовенъ прѣдварителенъ затворъ трѣбува да се наложи на такъвъ набѣденъ, който и слѣдъ испитването му отъ сѣдебний изслѣдователъ се оказва подозрѣнъ, че е извършилъ наказателно дѣяние и ако сжврѣменно сѣществува нѣкое отъ обстоятелствата показани въ чл. 174 § § 2 и 3 или и двѣтъ обстоятелства заедно, особено ако нѣма извѣстно опрѣдѣлено мѣстожителство.

183. Когато единъ набѣденъ въ нѣкое злодѣяние или въ нѣкое прѣстѣпление и слѣдъ като се испита отъ сѣдебний изслѣдователъ остане подозрѣнъ да го е извършилъ той, тогава и въ случай, че това злодѣяние или прѣстѣпление е наказуемо съ затворъ, повече отъ една година, ако не сѣществува нито едно отъ обстоятелствата показани въ чл. 174 бр. 2 и 3, на благоусмотрѣнието на сѣдебний изслѣдователъ остая, слѣдъ като опѣни внимателно всичкитѣ обстоятелства, да постанови да ли трѣбува да се държи набѣдений въ прѣдварителенъ затворъ или да се остави на свобода прѣзъ врѣме на изслѣдването.

Чл. 184. Постановлението на изследувателът за задържаването на набъдний въ предварителен затвор тръбува да бжде мотивирано и да се съобщи на набъдний устно. Набъдний има право да иска прѣписъ отъ това постановление, противъ което има право на потѣжване.

Чл. 185. Когато нѣколко лица сж извършили наказателно дѣло, или когато множество хора по какъвто и да е начинъ сж взели участие въ него, ако не е възможно схитѣ дѣйци веднага да се издирятъ, тогазъ могатъ да бждатъ привременно задържани всички, които сж присѣтствували въ приключението и върху които тѣжи подозрѣние. Нъ таквизъ лица най-късно въ три дни тръбува да бждатъ испитани отъ изследувателътъ, и не бива по-дълго време да остоятъ задържани, освѣнъ ония, за които има мѣсто да се турятъ въ редовенъ прѣдварителенъ затворъ.

Чл. 186. Когато не се намѣрватъ лица, противъ които е издадена заповѣдъ за запиране, или когато тя не може да се испълни по причина, че набъднитѣ се криятъ, тогазъ съдебний изследувателъ или прокурорътъ могатъ да издадѣтъ противъ тѣхъ публични заповѣди за хващане, които ще съдържаватъ, до колкото е възможно, вѣрно описание на лицето, което тръбува да се хване, и наказателното дѣяние, за което се обвинява. Освѣнъ това въ заповѣдитѣ ще се назначи мѣстото, гдѣто хванатитѣ тръбува да се докаратъ.

Т. Кесяковъ: „Когато се не намѣрватъ *лица*?“ *Лицата* да стане (Приема се).

К. Калчевъ: И вмѣсто „намѣрватъ“ „намиратъ“ да се каже. (Приема се.)

Чл. 187. Съдебний изследувателъ тръбува по начинъ приличенъ и кроткъ да испитва набъдний въ присѣтствието на съдилищний писаръ, който държи протоколъ. Лицата, които спорѣдъ законътъ нѣматъ право, не бива да присѣтствуватъ въ този испитъ. Ако набъдний не знае официалнитѣ язици, или ако е глухъ или нѣмъ, въ такъвъ случай се прилагатъ нарѣдбитѣ, които сж прѣдписани за испитването на свидѣтелитѣ. Прѣди да се започне испитването набъдний се призовава да отговори на въпроситѣ опрѣдѣлително, ясно и съгласно съ истината.

Чл. 188. Въ първото испитване на набъдний най-напрѣдъ ще се обръща внимание върху испитването на неговитѣ лични отношения. Подиръ това се съобщава на набъдний въ какво наказателно дѣяние е обвиненъ и се призовава да раскажи за всичкитѣ обстоятелства, които се отнасятъ до прѣдмѣтътъ на обвинението, да расправи за всичко обширно и въ свръзка. А пакъ по-нататъшното испитване има за цѣль да допълни разказването му и да обясни това, което е останало необяснено и тъмно и гдѣто има противорѣчие. На набъдний тръбува да се дава случай да може да обори подозрителнитѣ противъ него обстоятелства и да доказва всичкитѣ обстоятелства, които могатъ послужи въ негова полза.

Чл. 189. Не е позволено да се употребяватъ нито обѣщания, нито нѣкакви прѣдложения и заплашвания, нито каквито и да било принудителни срѣдства съ цѣль да се постигне самопризнание или нѣкаква опрѣдѣлена исповѣдь отъ страна на набъдний. Неназението на тѣзи правила навлича строга отговорность на изследувателътъ.

Чл. 190. Особенно не бива да се употребяватъ таквизъ питання, съ задаването на които излѣзва, като че набъдний се признава въ нѣкое обстоятелство,

безъ да е обаче това истина нито да се полагатъ питання тъмни и неопредѣлени, или които иматъ различно тълкование, или измамливи за набѣдений. Ония лица, за които се прѣдполага, че сж участвували въ наказателното дѣяние, не бива да се именуватъ или показватъ въ въпроситѣ, които се задаватъ на набѣдений, до когато самъ тоя не спомѣне нѣщо за тѣхъ.

Т. Кесяковъ: Има хора, които могатъ да видатъ и исповѣдатъ това нѣщо, значи ако се пита набѣдений за туй нѣщо, не ще рече, че го питатъ нѣщо измамливо.

Д. Юрковъ: Много пхти сждеб. изслѣдователъ пита за работи, които не е и писалъ въ протокола си. Това е право на изслѣдвателя. Отъ практика обаче трѣба да признаемъ, че търсението отъ възъ на факти не е умѣстно. Въ Англия напр. обвиняемий не се пита да ли признава или не обвинението си. Гражданската страна е длъжна да докаже и съ това се свършва.

Т. Кесяковъ: Тукъ още казва: „ония лица, които *предполага се* че участвовали“, но какъ може да се рече *предполага се*, когато още и не имъ позволяватъ да се обявятъ.

Д. Стамбуловъ: Всички прѣдварителни изслѣдвания са предполагаеми. (Приема се чл.).

Чл. 191. Ако набѣдений въобще се откаже да отговаря, или се прѣдставлява като глухъ, нѣмъ или лишенъ отъ съзнателность, а сждебний изслѣдвателъ е увѣренъ че набѣдений само се приструва, тогавъ трѣбува да му се даде да разбере, че съ тѣзи свои постъпки не ще може въспре изслѣдуванието, нъ само ще лиши себе си отъ срѣдствата, които би могли да му послужатъ за защита.

Чл. 192. Самопризнанието на набедений не освобождава сждебний изслѣдвателъ отъ длъжността да се старае да изслѣдува колкото е възможно истинний характеръ и сжщноститѣ разжъри на наказателното дѣяние. Нъ когато самопризнанието е пълно, ако то се потвърждава и отъ другитѣ слѣдствия на испитванието и ако противъ неговата истинность не се явяватъ нѣкои основателни съмнѣния, то сждебний изслѣдвателъ, прѣди да пристъпи къмъ по-нататъшно изслѣдувание, трѣбува да извѣсти за това нѣщо на прокурорътъ и да чака заключенията му.

Д. Юрковъ: Сждебний изслѣдователъ спорѣдъ 305 чл. отъ О. У. не може да преслѣдва безъ позволение отъ прокурора, освѣнъ въ случай на заварено престъпление. Като му се позволи отъ прокурора въ извѣстния случай, той направя изслѣдуванието и проважда го на прокурора съ въпросъ да продължи още изслѣдуванието, или да направи рапортътъ си, който ще послужи за основа на обвинителний актъ. Ако прокурорътъ изисква още допълнително изслѣдувание на нѣкои обстоятелства изслѣдователътъ продължава, иначе приготвя и праща рапортътъ.

Т. Кесяковъ: Изслѣдователътъ когато прави оцѣнение на обстоятелствата, трѣба да си даде и заключението и да приготви рапортътъ, че като го препроводи на прокурора, тогава той ако види недостаткъ въ изслѣдуванията да му каже за изискуемитѣ обстоятелства. Инакъ ще става много губение на врѣме. Азъ предлагамъ да се каже „слѣдъ проважданието на рапорта“.

К. Калчевъ: Може да има нѣколко дѣйци, които обаче не се знаятъ, а само отъ публиченъ слухъ се поддържа че има и други нѣкои. При такъвъ слу-

чай, когато на прокурора се представи изследването, нему остава да мисли нѣма ли врѣда обществото, ако само тъй се приключи дѣлото безъ друго допълнително изследване. Прокурорътъ оцѣнява до колко запазва обществото тоя актъ.

Т. Кесяковъ: Мога най-послѣ да приема съ това тълкувание членътъ, обаче трѣба да предвидимъ едно обстоятелство, именно че такива случаи могатъ да съставятъ 10%. И ние за тия 10% трѣба ли 90% да оставимъ да лишаватъ въ такава преписка която много замайва дѣлото.

Д. Юрковъ: Ако стане както ни предлага г. Кесяковъ, ще бива повече маение. Изследователътъ ако направи рапортътъ си и послѣ пакъ му се повърни за допълнителни изследвания той повече ще се бави така отколкото въ случая който приема самия членъ.

Т. Кесяковъ: Тогава да кажемъ че споразумѣнието между прокурора и изследователя да става устно. (Приема се членътъ както си е).

Чл. 193. Приврѣмното задържане както и рѣдовното прѣдварително запитание прѣстанватъ веднага, щомъ се отмахнатъ причинитѣ имъ.

Чл. 194. Веѣкой, противъ когото има издадено постановление да се държи въ прѣдварителенъ затворъ, може да се пустне подъ поръчителство по негово изказание и по заключения на окръжний прокуроръ. Това поръчителство състои: въ полагане готови пари или цѣнни билети, въ полагане залогъ, или когато за набѣдений ся задължи нѣкое състоятелно лице като поручителъ и ся обѣщае, че ще заплати една извѣстна сума пари въ случай че набѣдений, когато се призове, не ся прѣдстави въ сѣдилището. Количеството и начинътъ на гаранцията, която ще се дава въ такъвтъ случай, постановява ся отъ сѣдебний изследувателъ слѣдъ заключението за това на прокурорътъ. При опрѣдѣление на поръчителствуваната сума сж.

Д. Юрковъ: Въ тоя членъ азъ искамъ да прѣдложа нѣкои измѣнения. Именно дѣто се казва, „като поръчителътъ се обѣщае, че ще заплати извѣстна сума пари въ случай, че набѣдений когато се призове не се прѣдстави въ сѣдилището: Тукъ да се направи измѣнение и да се каже: въ случай че не може да прѣдстави набѣдений въ сѣдилището.“ Защото ако остане инакъ ще ставатъ много неправди прѣдположете си, че призовката не се даде на време на набѣдения и като такъво обстоятелство може да помѣшае за невременното явяване, значи трѣбва да се осѣди. Трѣба да се разбира кога абсолютно не може да се даде призовката. Ако не може да се намѣри правоваваний въ единъ случай какъ ще се счита? Ако такъво обстоятелство може да бѣде основа за наказание на поръчителя тогава много строгъ е членътъ. Още повече е строгъ когато говори, че поръчителътъ трѣбва да дава поръчка въ двойна цѣнностъ. Неумѣстно е споредъ закона за гаранцията да се оцѣнява състоянието на поръчителя въ случай че не познава да иска.

Въ случай на зло оцѣнение на поручителя, лицето отговаря за суммата на поръчителя. За да не се дадатъ мъчнотии за поръчители които пресилено се поръчаватъ трѣбва да стане измѣнение.

Д-ръ Странски: Бихъ се съгласилъ съ прѣдложението на г-на Юркова, но то не може да се приеме въ случая тъй като то стреми да въведе принципиални измѣнения въ възгѣדותѣ на закона, който е точенъ преводъ.

К. Калчевъ: Азъ подкрепямъ прѣдложението на г-на Юркова. Много пѣти случва се набѣдний не може да се прѣдстави въ извѣстно време и да се глоби, то е безбожно нѣщо. Споредъ мене да се остави за такива случаи да оцѣнява сѣдилището. Да се даде тоже единъ срокъ отъ 5 дни за представянieto. Колкото за гаранцията сѣщо може да бѣде колкото се оцѣнява суммата на процеса.

Т. Кесиковъ: Ако въ такъвъ смисълъ измѣнимъ членътъ, тогава много пѣти ще трѣба да се отлага едно дѣло. Поржчителтъ за да може да избѣгне глобата ще иска срокъ 31 день. Послѣ пакъ може да иска продължение на срока. Поне да се каже, че ако се даде единъ срокъ и въ него не може да пристави отвѣтникътъ тогава да се глоби безъ да му се дава вторъ строкъ. По тоя начинъ ще приема да стане едно измѣнение въ члена.

Съ члена не съмъ съгласенъ само въ едно обстоятелство, че казва „всѣки който е въ прѣдварителенъ затворъ може да се пустне подъ поржчитель.“ Това не е ползно. Ако обвиняемий е убиецъ не може да се пустне подъ поржчительство. Азъ желая да стане исключение за такива случаи. Предлагамъ да стане такава въ члена щото да се разбира, че набѣдний може да се отпустне подъ поржчительство, освѣнъ въ случай на убийство.“

Д. Юрковъ: Искамъ да възраза на г-на Странски дѣто каза че законътъ е точно приведенъ. Дѣйствително ние не можеме да правимъ особенъ законъ, но и не е точенъ преводъ тоя, а подържа принципъ на чужди и особенно въ техническото отношение нѣма измѣнение. Колкото за исключението което предлага г-нъ Кесиковъ, въ случаи тѣ на поржчительство, ще каже че и въ комисията се повдигна тоя въпросъ, обаче се възрази, че има случай напр. човѣкъ се подозрѣва въ убийство, но слѣдъ двѣ години се доказва, че е невиненъ, и въ такива не е ли язкъ за него ако не се пустне, като се види, че е несправедно набѣденъ. Всѣкога трѣбва да се прави законъ въ полза на набѣдения по тия съображения се прие това предписаніе въ закона. При все това обаче пакъ ще срѣщнемъ по долѣ членъ, който казва, че такъвъ набѣденъ не може да се пустне до дѣто нѣма апелъ, до третата инстанция. Туй е за гражданската страна, за прокурора и за набѣдения. Мисля когато нѣма довѣрия на окр. сѣдилище да ли ще пресѣди законно или не, тогава нѣма да има довѣрие и на Върховното. За това и комисията постанови въ закона щото да се предвижда всѣкога право за апелъ ако дѣлото не пристане въ окр. сѣд. Ако нѣмаме въра по формата въ сѣдилищата, нѣма да има такъва и въ основата.

Относително гаранцията.

Въ члена се казва: ще заплати една извѣстна сума пари въ случай че набѣдний когато се ползува ни се прѣдстави въ сѣдилището.“ Поржчителтъ може да каже че набѣдний е боленъ, или на едикое мѣсто. Ако се поменува за срокъ незнай кой ще рѣши до кога да се разбира? Сѣдилището дава срокъ извѣстно време — остава на негово оцѣнение. Може да му се възрази защо дава толко срокъ? Защото набѣдний се пуца подъ поржчитель отъ прѣварителенъ затворъ додѣто се рѣши: да ли ще бѣде наказанъ или задържанъ още за нѣкое време.

Когато има голѣма строгостъ къмъ поржчителитѣ, всѣки хора ще си оставатъ въ затвора, никой пѣтъ не можатъ да си намѣратъ поржчитель. Азъ съмъ порж-

чителъ и ако малко работа съмъ ималъ, че не съмъ могълъ да представя набѣдений споредъ даденото ни обѣщание, осжждатъ ме на 50 лири. Може да съмъ богатъ, та 50 лири не са нищо за мене, но все пакъ несправедно ми се взиматъ. Това е драконско нѣщо.

Т. Кесяковъ: Ако на поржчителътъ се даде единъ срокъ, той може да иска втори, въ случай че нѣма възможность да представи набѣдений. Ако се извини въ първия срокъ, той ще се извини и въ втория. За това предлагамъ да се дава само единъ срокъ. Инакъ ще направимъ виновнитѣ да прѣдставятъ поржители, които всѣкога ще се извиняватъ по една или по друга причина.

Колкото за другото ми прѣдложение азъ пакъ настоявамъ да се махне „всѣки.“ Г-нъ Юруковъ ми приведе примѣри за възражение, по тия случаи сж рѣдки. Азъ пакъ другъ примѣръ да му кажа, че единъ човѣкъ въ страстьта си убие нѣкого, че вмѣсто поржитель да даде 5000 лири. Защо да се отпустне? Можете да възразите че нѣмами такива богати, но азъ прѣдполагамъ че до година ще имами. Единъ богатъ да даде 5000 л. за да запази живота си не е нищо. Даже и чрѣвъ поржитель може да се избави. Именно за това трѣбва да бжде опредѣлено при какви престѣпления се допуца гаранция и при кои не.

К. Калчовъ: Работата се разумъ вече. Първото прѣдложение е да се махне въ началото на члена „всѣки.“ Но пакъ да остане да се разбира, че прокурорътъ може или не да пустне набѣдений. Второто прѣдложение се отnosi до поржителя „че ще заплати една сума ако не пристави когато се призове набѣдений.“ Тука да се заличи „когато се призове“ и всичко се свършава. Третото прѣдложение е „двойна стойность“ която трѣбва да полага поржительтъ. Да се каже „до колко о сж цѣни поржителствуемата сума.“ Колкото за срока, да се прибави че „въ всѣки случай отлаганието за прѣдставление на набѣдения не може да се повтори.“ Отъ това ще се разбира, че напредъ единъ срокъ се допуца и то освѣнъ когато скдилището види, че нѣма никаква монета въ искания срокъ.

Д. Юруковъ: Приемамъ да се заличатъ думитѣ „когато се призове.“

К. Калчовъ: Ще се тълкува на първия денъ ако не се прѣдстави. „Въ всѣки случай отлаганието за прѣдставяния на набѣдения не може да се повтори“ — това трѣбва да се прибави. Разбира се, сжд. по оцѣнения на случая може да не даде срокъ. (Приема се).

Д. Стамбуловъ: Вмѣсто двойно имущество, „прѣдлагамъ да се каже съотвѣтствующе съ сума.

Прѣдсѣд.: Има прѣдложение отъ г-на Кесякова да се махне „всѣки.“ (Пада.)

К. Калчовъ: Щомъ се приема пари за гаранция, значи установявали принципъ за откупъ. Тогава и въ по малки прѣстѣпления това може да се приеме. Трѣбва да бждемъ ясни въ тълкуванието. Дава се гаранция съотвѣтствующа съ вината, значи ако набѣдений избѣгне гаранцията прихваща обаче и послѣ ако се улови да се наказва. Не трѣбва да се каже „съотвѣтствующа“ все пакъ, да остане да заключава прокурорътъ каква гаранция да се иска.

Т. Кесяковъ: Ако остане по заключение на прокурора, тогава той въ нѣкои случаи може да не позволява, т. е. при обстоятелства тѣжки. О. У. дава довѣрие въ распореджанията на прокурора. Ако се тълкува тѣй моля да се забѣлѣжи въ протокола.

К. Калчовъ: Това тълкувание не е съгласно на члена. Да оставимъ прокуроритѣ да позволяватъ отпущанieto или не подѣ поржчителъ може нѣкои да правятъ произволно, ще каже единъ дай толко за да те освобода подѣ поржчителъ тѣй ли мислите? Азъ моля да се спремъ на тоя членъ за да научимъ истинското му тълкувание.

Д-ръ Странски: Първата частъ на члена нѣма нужда отъ измѣнение. Тя постига това което ние искаме. Тукъ дѣто говори за пуцание подѣ поржчителъ изисква се или да иска само си набѣденъ или по заключението на прокурора. Безъ да иска набѣдени да не пуца, и безъ да се заключи отъ прокурора неможе. Азъ тѣй разумѣвамъ.

К. Калчовъ: Размѣрътъ на гаранцията трѣба да се опредѣли. Долѣ се казва размѣрътъ въ готови пари или въ друго. Именно това да остави отъ заключението на прокурора.

Прѣдсѣд.: Обикновено сега сѣдилищата не пуцатъ подѣ гаранция оногава който подлѣжи на затворъ отъ 3 год. повече. Ако въ тоя законъ не направимъ нѣкое по добро опредѣление пакъ ще се продължава тая практика. Азъ права бѣлѣжка да се вмѣсти тая фраза въ члена „всѣки противъ когото има постановление и да се държи въ прѣдварителенъ затворъ пуца се по искание или по заключение на прокурора подѣ поржчителство, или се оневинева отъ окр. сѣд.“ Нѣкое сѣдилище оневини набѣдений, а прокурорѣтъ прави апелъ. Знае единъ турчинъ бѣше оневиненъ отъ сѣдилището, прокурорѣтъ направи апелъ и го задържаха 6 мѣсеца затворенъ, безъ да се отпустне подѣ поржчителъ, та да се случи умрѣ въ тъмницата.

К. Калчовъ: Макаръ и тая забѣлѣжка да туримъ, но щомъ има заключението на прокурора, пакъ не се измѣнява резултатѣтъ.

Д-ръ Странски: Немога да се съгласа съ това ново прѣдложение, защото човѣкъ се затваря за извѣстно обвинение. Въ прѣдварителенъ арестъ се държи додѣто сѣдилището се произнесе че е виновенъ. Ако го оневини, прокурорѣтъ може да направи въззивъ. Разбира се додѣто се глѣда въззивѣтъ набѣдений се държи въ прѣдварителенъ затворъ. Тогава пакъ по тоя членъ може да се отпустне подѣ гаранция.

Прѣдсѣд.: Знаемъ какви са нашитѣ прокурори: що не е казано въ закона той никой пѣтъ не позволява. Споредъ Васъ може би моето прѣдложение да е единъ плеоназмъ, но пакъ по добрѣ да съществува такъвъ, отколкото да ставатъ неправди.

Д-ръ Странски: Вие казахте единъ примѣръ за подкрепление на прѣдложението си. Азъ пакъ ще кажа другъ за възражение. Единъ набѣденъ прави въззивъ и се оневинява отъ първата инстанция. Прокурорѣтъ прѣдъ Върховното сѣдилище, което, до дѣто се произнесе човѣкътъ лѣжи двѣ год. въ затворъ. Послѣ сѣдилището издаде пресѣда и наказва набѣдений съ 3 мѣсеца затворъ. Това е едно аномално положение. Отъ туй произлиза, че прокурорѣтъ мѣри по закона да се води, сѣдилището незнае какъ да постѣпи, а и самий обвиняемъ незнае какъ да се защити.

К. Калчевъ: Т. е. г-нъ Странски иска да каже, че ако въ прѣдварителения затворъ се позволява за поржчителствувание, колко повече когато съдилището опевини набѣдений? Азъ прѣдлагамъ да се спремъ на тоя членъ и да искаме свѣдѣние за тълкуванието. (Приема се).

Т. Кесяковъ: Заключениеята на прокурора ако бждатъ съгласни съ прошеннието на набѣдения, тогава се прѣдлага гаранция и набѣдений се отпуска. Но въ случай че излѣзатъ противни и прокурорътъ каже неможе да се отпусне подъ гаранция, понеже подлѣжи обвинението на наказание на повече отъ 3 години тогава изслѣдователътъ неможе нищо да постановлява. Ако се разумѣва тъй азъ съмъ за члена.

Прѣдсѣд.: Г-нъ Гешовъ е отсъствувалъ до сега 8 дни, съ отпускъ. Отсъствиета безъ отпускъ не се считатъ.

Ив. Ст. Гешовъ: Значи имамъ право и моля да ми се разрѣши 30 дни отпускъ, като се счита отъ идущия четвъртъкъ. (Приема се).

Сега прѣдлагамъ да се даде общий отпускъ отъ 1 до 20 Юл.

Д-ръ Странски: Прѣдлагамъ въ друго засѣдание да рѣшимъ това

Ив. Ст. Гешовъ: Ако се даде рѣшение за отпускъ на всички, тогава моя отпускъ нѣма да се счита като частенъ. Ще броемъ само днитѣ които ще имамъ прѣди започванието на общия.

Т. Кесяковъ: Прѣди да свършимъ законо-проектътъ да не си даваме отпускъ, че ще бжде нѣщо абсолютно смѣшно.

К. Калчовъ: Имаше прѣдложение отъ напрѣдъ да ставатъ засѣданията прѣди обѣдъ. Азъ прѣдлагамъ да се рѣши сега и да ставатъ отъ 9 до 12.

Прѣдсѣдат.: Азъ немога да дохождамъ рано, понеже посѣщавамъ болницата, а при това причаквамъ болни, бѣдни у дома.

К. Калчовъ: Тогава нека бжде отъ 9¹/₂ до 12¹/₂. До това време вече свършватъ. (Приема се).

Засѣданието се закрива, 4¹/₂ ч.

Прѣдсѣдателъ: Д-ръ Янкуловъ

Подпрѣдсѣдателъ: Д. Юруковъ

Секретаръ: Д. Стамбуловъ

Стенографъ: Ив. А. Шандаровъ